



בש"פ 3434/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3434/15

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בסיון התשע"ה (21.5.2015)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיב: עו"ד עלא עתאמנה

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 28.5.2015 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 41111-08-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

רקע עובדתי והליכים קודמים

עמוד 1



1. נגד המשיב הוגש לבית המשפט המחוזי בנצרת כתב אישום, המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין; ועסקה אחרת בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. כעולה מכתב האישום, המשיב קשר קשר עם בן דודו (להלן: א.) ליבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3-4 ק"ג לישראל מלבנון. זאת, במסגרת קשר עם סוחר סמים לבנוני הפועל בשירות החיזבאללה (להלן: נ.), אשר הבריה בעבר מטעני חבלה לשטח ישראל. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, בסמוך לחודש מרץ 2014 א. ונ. קשרו קשר לייבוא סם מסוכן מסוג חשיש לישראל דרך גבול לבנון. המשיב קשר קשר עם א. להיות שותף להברחה, תוך מודעותו לזהותו של נ., כמי שהבריה בעבר מטעני חבלה לשטח ישראל. על פי הקשר, הובטח למשיב ולא. כי יקבלו 1,000 דולר עבור כל ק"ג סם שיוברח. יצוין כי א., שותפו של המשיב לעבירות, נדון במסגרת כתב אישום נפרד והוא הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה נטען כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה וכי קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, שכן מעשיו מהווים עבירת ביטחון על פי חוק. כן נטען בבקשה כי קמה נגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, בשל יסוד סביר לחשש שהוא יסכן את ביטחון הציבור אם ישוחרר. עוד צוין כי קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, מאחר שקיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר המשיב, הדבר יביא לשיבוש הליכי משפט.

ביום 28.8.2014 הסכימה מי שהייתה אז באת-כוחו של המשיב למעצרו עד להחלטה אחרת, וביקשה דחיה של הדיון לשם צילום ולימוד החומר. מאז נדחה הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים מספר לא מבוטל של פעמים, זאת בין היתר בשל בקשות המשיב לדחיית מועד ובשל אילוצי בית המשפט. לבסוף התקיים דיון ביום 12.11.2014, שבמהלכו הסכימה באת-כוחו הקודמת של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בכפוף להסתייגות מקיומה של כוונה לפגוע בביטחון המדינה. בית המשפט הורה על הזמנת תסקיר מעצר תוך שהוא מדגיש כי אין בכך להצביע על כוונתו בעניין שחרור המשיב. לפי תסקיר מעצר מיום 7.12.2014, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב ממעצר, וזאת לנוכח מסוכנותו ובהיעדר חלופת מעצר ראויה. ביום 8.12.2014 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, תוך שהוא מצוין כי במידה שתימצא חלופת מעצר מתאימה, מרוחקת דיה ממקום מגוריו, ניתן יהיה לפנות לקצין המבחן לבחינת חלופה זו.

קצב התקדמות ההליכים בתיק

3. ביום 16.9.2014 כתב האישום הוקרא למשיב, ובאת-כוחו הקודמת ביקשה לדחות את המענה לכתב האישום למועד אחר. בית המשפט קבע דיון מקדמי ליום 5.11.2014, ובפתח אותו דיון ציינה המבקשת כי בתיק טרם התקבלה תעודת חיסיון, וכי משום כך חומר החקירה לא הועבר במלואו למשיב. בנסיבות אלה, ביקשה באת-כוח המבקשת דחיה נוספת, ובאת-כוח המשיב הצטרפה לבקשה זו. ביום 8.12.2014 ביקשו באי-כוח הצדדים להעביר את הדיון בתיק להרכב אחר, משום שבפני ההרכב הדן בעניינו של המשיב הונח זה מכבר התיק בעניינו של א. – ומדובר בשני הליכים שהופרדו במכוון על ידי המבקשת. בית המשפט קבע כי נשיא בית המשפט המחוזי יקבע מחדש את ההרכב שידון בתיק, ובהתאם לאמור הועבר הטיפול בו להרכב בראשות כבוד השופט א' אברהם. לאחר פעמיים נוספות שבהן נדחה הדיון לבקשת באת-כוח המשיב, ביום 25.2.2015 התקיים דיון לפני ההרכב החדש. במהלך הדיון שיחרר בית



המשפט המחוזי את באת-כוח המשיב מייצוגו לבקשתה, מאחר שייצגה את א. בתיק המקביל שמתנהל בבית המשפט לפני הרכב אחר. כמו כן, בית המשפט הורה למנות למשיב סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, ולבסוף מונה עורך הדין ואסים שחאדה מהסניגוריה הציבורית כבא-כוחו. עו"ד שחאדה ביקש דחייה נוספת של הדיון לצורך לימוד התיק, ובית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 26.3.2015. ביום 26.3.2015 הופיע עו"ד עלאא עתאמנה מהסניגוריה הציבורית כבא-כוחו של המשיב. בית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 2.4.2015 והורה למשיב להיפגש לקראת הדיון עם בא-כוחו החדש. כמו כן המליץ בית המשפט לשב"ס לאפשר למשיב לשוחח עם באת-כוחו הקודמת כדי לתאם את העברת החומר לבא-כוחו החדש.

ביום 2.4.2015 הוסדרה לבסוף סוגיית ייצוגו של המשיב, ובמהלך הדיון שהתקיים ביום זה מסר המשיב כפירה מפורטת בכתב האישום. ביום 15.4.2015 הגישה המבקשת את תיק המוצגים, ובית המשפט קבע דיונים לשמיעת פרשת התביעה לימים 17.5.2015, 18.5.2015 ו-20.5.2015. כן נקבע דיון שבו צפויה להתחיל פרשת ההגנה ליום 3.6.2015. ביום 17.5.2015 קבע בית המשפט כי הדיון בעתירה לגילוי ראיה חסויה שהגיש בא-כוח המשיב יתקיים בתחילת הישיבה שנקבעה ליום 20.5.2015. בנוסף, נשמעה עדותו של אחד מעדי התביעה. א., שותפו של המשיב, היה גם הוא אמור להעיד באותו יום, אך הוא לא הובא לדיון בשל תקלה; ובית המשפט הורה כי א. יובא לדיון ביום 18.5.2015. בישיבה שהתקיימה ביום 18.5.2015 העידו א. ועד נוסף מטעם התביעה. ביום 20.5.2015 התקיים דיון בבקשת המשיב להסרת חיסיון, ובסופו קבע בית המשפט מועדי דיון נוספים לימים 29.6.2015 ו-6.7.2015, בנוסף למועד הדיון הקבוע ליום 3.6.2015.

טענות הצדדים בבקשה דנן

4. משנקפו בינתיים תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב בלא שמשפטו הסתיים, המדינה הגישה בקשה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. המבקשת טוענת כי יש להאריך את המעצר בשל מסוכנותו של המשיב לציבור, כפי שזו נלמדת מן המיוחס לו בכתב האישום - קשירת קשר לביצוע ייבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3-4 ק"ג מלבנון, תוך שהמשיב היה מודע לזהותו של הגורם הלבנוני בקשר, פעיל חיזבאללה שהיה מעורב בעבר בהברחת מטעני חבלה אל תוך שטח מדינת ישראל. המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב נשקפת אף מגיליון הרשעותיו הקודמות - כך בין היתר, בשנת 2007 הושתו של המשיב שש שנות מאסר בגין עבירות של מגע עם סוכן חוץ, קשירת קשר לעשות פשע ויבוא והספקת סמים. כן צוין כי לחובת המשיב עומד מאסר על תנאי בר הפעלה של 18 חודשים בעבירות סמים מסוג פשע. עוד נטען בבקשה כי תסקיר המעצר שנערך בעניינו של המשיב עמד על הסיכון להישנות של עבירות דומות בעתיד, ולא בא בהמלצה לשחררו. לטענת המבקשת, העיכוב שחל בשמיעת הראיות בתיק נבע אמנם גם מדחייה בהוצאת תעודת חיסיון מטעם המבקשת, אך בעיקר מדחיות מועדי דיון שמקורן בחילופי ייצוג של המשיב. המבקשת מדגישה כי שמיעת הראיות בתיק החלה בינתיים, וכעת התיק קבוע להמשך פרשת התביעה ותחילת פרשת ההגנה בימים 3.6.2015, 29.6.2015 ו-6.7.2015. משכך, לדברי המבקשת בתקופה הקרובה צפויה התקדמות משמעותית בשמיעת הראיות בתיק.

המשיב מתנגד לבקשה להארכת מעצרו. בא-כוחו הנוכחי ציין במהלך הדיון לפני כי אמנם התקיימו לאחרונה ישיבות הוכחות, אך במהלכן העידו שלושה עדים בלבד מתוך רשימת עדי התביעה. עוד נטען כי התמשכות ההליכים אינה רובצת בעיקרה לפתחו של המשיב, שכן הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים התנהל במשך זמן רב - בעוד שהמשיב נעצר בחודש יולי 2014, ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים ניתנה רק בחודש דצמבר 2014, בחלוף חמישה חודשים. כן ציין בא-כוח המשיב כי בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו מיום 8.12.2014 כי ניתן יהיה בעתיד לשחרר את



המשיב לחלופת מעצר, היה ותימצא חלופה ראויה. משכך, נטען כי יש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני אצל קרובי משפחתו בזרזיר. עוד נטען כי התיק לא צפוי להסתיים בישיבות ההוכחות הקרובות שכן טרם ניתנה החלטה בעתירה לגילוי ראיה חסויה. לבסוף, הציע בא-כוח המשיב להאריך את מעצרו של המשיב בשישים ימים בלבד, זאת מאחר שבמהלך חודש אוגוסט לא תתקיימנה ישיבות הוכחות בשל פגרת בית המשפט.

דיון והכרעה

5. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, באתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבואו של בית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים מבלי שמשפטו הסתיים, יש לערוך איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור. אמות המידה שנקבעו להכרעה בבקשה להארכת מעצר מסוג זה הן בין היתר הימשכות המעצר; מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; עברו הפלילי; חומרת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; וכן קצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 6683/14 מדינת ישראל נ' פינטו (22.10.2014); בש"פ 3468/13 מדינת ישראל נ' טראוב (19.5.2013)).

6. בנסיבות העניין מסוכנותו של המשיב נשקפת מהמיוחס לו בכתב האישום, שלפיו המשיב קשר קשר לייבוא סם מסוכן יחד עם פעיל חיזבאללה שהבריא בעבר מטעני חבלה אל תוך שטח ישראל. מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מהרשעותיו הקודמות. המשיב הורשע בשנת 2007 בעבירות זהות לאלה המופיעות בכתב האישום הנוכחי, ונגזרו עליו שש שנות מאסר. ואם לא די בכך – זמן קצר לאחר שחרורו מעונש המאסר, המשיב הורשע בשנת 2013 בעבירות קשירת קשר לבצע פשע, והושתו עליו 20 חודשי מאסר בפועל. עוד ייאמר כי המשיב ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי כאשר תלוי ועומד נגדו עונש של 18 חודשי מאסר על תנאי בר הפעלה, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע. באמור יש כדי להעיד על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, אשר שב למעגל הפשיעה גם לאחר שהורשע, ריצה עונש מאסר בפועל, וכשנגדו עומד ותלוי עונש מאסר על תנאי.

לענין קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, סבורתי כי דחיות מועדי הדיון נגרמו במידה רבה, אם כי לא באופן בלעדי, בשל חילופי ייצוג אצל המשיב (פעמיים) והגשת בקשות דחייה שונות מטעם באי-כוחו הקודמים. כפי שצוין, מאז הוסדרה סוגיית ייצוגו של המשיב בחודש אפריל 2015, החלה בינתיים שמיעת ההוכחות בתיק ביום 17.5.2015, ועד כה נשמעה עדותם של שלושה מתוך עדי התביעה. ביום 20.5.2015 התקיים דיון בבקשת המשיב להסרת חיסיון, וכעת התיק קבוע לישיבות הוכחות לימים 3.6.2015, 29.6.2015 ו-6.7.2015. בשלב זה ולנוכח ההתקדמות שחלה בתיק, קיימת לטעמי הצדקה להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים. יוער, כי ככל שהמשיב סבור שקיימות חלופות מעצר ראויות בעיניו כפי שטען בדיון לפניי, פתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי – שכן ככלל דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים אינו האכסניה המשפטית הראויה לבחינת חלופות מעצר לגופן (בש"פ 5414/14 מדינת ישראל נ' אלעמראני, פסקה 15 (14.8.2014); בש"פ 3783/14 מדינת ישראל נ' איפרגן, פסקה 16 (2.6.2014)).

הבקשה מתקבלת אפוא. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 28.5.2015 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 41111-08-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בסיון התשע"ה (26.5.2015).

עמוד 4



ש ו פ ט ת
